

slagets ønsker. Det samlede mål for dette punkt er jo, at der i år 2000 skal være skabt et grundlag for beslutning af de overordnede mål og rammer for førskole-, indskolings- og skolefritidsområdet.

Heri ligger bl.a., at der gennem forsøg og udvikling gøres erfaringer med de tre underpunkter, som nævnes i bemærkningerne til beslutningsforslagets punkt 3, nemlig med læringsbegrebet, med lærer-pædagog-samarbejdet samt med skolefritidssamarbejdet.

Punkt fem i »Folkeskolen år 2000« kan også ses i naturlig forlængelse af den tale, som jeg i september havde lejlighed til at holde på Heringkonferencen, der havde overskriften »Leg og læring«.

Her nævnte jeg, at vi må tage fat på at analysere, hvad der ligger i folkeskolens undervisningsbegreb, og eventuelt udvide det, hvis det er til gavn for børnenes vækst og udvikling. Og et led i dette arbejde kan netop være et udvidet samarbejde mellem lærere og pædagoger, og det samarbejde rækker også ind i forholdet mellem skole og fritid.

Og jeg føler mig fristet til at citere fra teksten til punkt fem, hvor der bl.a. står, »at der tages udgangspunkt i skole- og fritidspædagogikkens forskellige opgaver for at nyttiggøre medarbejdergruppernes forskellige uddannelsesmæssige kompetencer mere hensigtsmæssigt«, »at der arbejdes frem mod et udvidet samarbejde mellem førskoleinstitutionerne og skolen samt mellem børnehaveklassen, det første klassetrin og fritidsordningerne«, og endelig, »at der med henblik på kvalitetsudvikling af indholdet og sammenhængen i børnenes hverdage igangsættes forsøgs- og udviklingsarbejde med indholdsmæssig og organisatorisk tilrettelæggelse af arbejdet i og omkring indskoling«.

Det praktiske arbejde med programmets enkelte punkter er nu ved at blive sat i gang, og til støtte for programmet vil jeg meget snart fremsætte et lovforslag, der vil muliggøre et forsøg med fordelingen af undervisningsansvaret i folkeskolen.

Jeg har endelig noteret mig, at det af SF foreslåede program skal rumme projekter, der sigter mod en udvikling af skolebyggeriet med henblik på, at fremtidens skole skal være en skole, hvor rammerne matcher indholdet.

Her kan jeg igen henlede opmærksomheden på programmet »Folkeskolen år 2000«, hvor målsætningen for punkt 4, »Undervisningsmidler og skolebygninger« er, at der i år 2000 skal

være iværksat en udvikling, der bl.a. skaber sammenhæng mellem udviklingen i lærerrollen, undervisningsmetoderne, bygningerne og undervisningsmidlerne.

Min konklusion må derfor være, at jeg med støtte fra forligspartierne bag folkeskoleloven, herunder altså også SF, allerede har iværksat en lang række initiativer, der i det store og hele imødekommer beslutningsforslagets andet punkt, og derfor kan jeg samlet ikke anbefale beslutningsforslagets fremme.

Hans Peter Baadsgaard (S):

Socialdemokratiet er helt enig med SF i intentionerne i det foreliggende forslag, nemlig at vi skal have ordentlige forhold i skolefritidsordningerne. Det er i hvert fald en slags overskrift for punkt 1.

Men jeg synes også, det skal nævnes her, at det jo er en kommunal opgave, og at kommunerne i de sidste 5-6 år faktisk har formået at skaffe 130.000 nye pladser i dagtilbudene, og det vil sige, at de allerfleste kommuner hermed lever op til den pasningsgaranti, som er målet.

Og så kommer vi til det egentlige i denne forbindelse: Vi er selvfølgelig ikke tilfredse med en pasningsgaranti alene. Der skal også være kvalitet i den garanti. Men vi synes, det er godt, at der er så mange børn, der i dag kan få en plads, som det faktisk er tilfældet.

Det er helt klart utilfredsstillende, hvis børnene i SFO'er staves sammen på et for lille areal med for lav en normering, eller hvis forældrene sættes uden for indflydelse.

Det er heller ikke tilfredsstillende, hvis man giver dispensationer fra bygningsreglementet i alt for stort et omfang, hvad noget kunne tyde på.

Men dér kan jeg henvise til – som undervisningsministeren også gjorde det – at boligministeren faktisk har grebet ind over for den trafik, der har udviklet sig på det område, hvad angår, skal vi kalde det et misbrug; det er jeg ikke helt sikker på, men altså for stort et brug, kunne det se ud til, af denne dispensationsmulighed.

På samme måde ønsker vi heller ikke, at man misbruger dispensationsordningen i de små kommuner til oprettelse af SFO'er for mindreårige.

Men i modsætning til SF mener vi faktisk, at det er kommunerne, der har ansvaret, og at de skal fastholdes på det ansvar. Vi vil ikke have den centraliserede fastsættelse af normerne, som SF ønsker, og det er jo baggrunden for, at